

eru óðrvisi. Nettup hetta at vit eru ymisk er ein av grundarsteinunum undir øllum. Tað ræður bara um at sjóva saman tað, sum er ymiskt.

Inn í eina nýggja öld

Hóast ófrið og fátækradæmi og órættvísi, so hevur hann vónir um framtíðina. Tað ber til, um bert viljin er til steðar, og sum tíðin gongur og vit fara inn í eina nýggja öld heldur André, at mannaættin eisini verður meira at sær komin og vaksni.

Hann brúkar myndina við barninum, sum verður føtt, sum veksur upp og verður tilkomið og samanber tað við útviklingin í heiminum.

Tá eg hugsi um stöðuna eftir 1945, har tað var heilt óhugsandi hjá einum fraklendingi og einum týskara at tosa saman og enn minni at ímynda sær nakran vinskapi og samstarv í framtíðini - og vit í dag siggja, hvussu somu fólk og lond samstarva - so er tað fyrri meg ein ásannan av, at tað gongur tann rætta vegin. Vit eru við at blíva meira vaksni.

-Og hugsar ein so um, hvussu bretar og fraklendingar hava staðið um sátt fyrr, so sær ein eisini, hvussu her er vent í holuni.

Brugiroux heldur, at endamálið má vera, at øll lond og fólk kunnu varðveita og liva við sínum serreyðkennum, sínum siðum og traditiónum samstíðis sum øll lond kenna sum sum part av heimssamfelagnum. Í hesum sambandi heldur hann endamálið aftanfyrri EU verða tað rætta, har londini ikki stríðast sín millum men standa saman um somu tíð sum tey varðveita síni eyðkenni. Men hann heldur samstíðis, at tað er sera umráðandi, at valdið ikki er hjá nøkrum fáum men úti hjá fólkinum.

Føroyingar - verið framhaldandi føroyingar

-Føroyar eru eitt land og føroyingar eitt fólk. Tað skulu tit halda fram við at vera. Tit skulu varðveita tykkara siðir, mentan, flagg osfr.

André heldur, at tað er ójavn býti av teknologi, sum í dag skapar kluftir og ójavnar millum lond. Tann dagin øll lond hava líka atgongd til hesa teknologi, tá ber til at liva saman í sátt og semju og á jøvnum føti.

Hann heldur kluftina millum rík og fátækk vera eitt tað størsta vandamálið í dag - og hann sammetir hesa støðu við eina atom-bumbu, sum er við at bresta. - Men er tað ikki eitt sindur naivt at hugsa sær frið og lond og fólk, sum liva í sátt og semju, tá vit siggja, hvussu nógv fólk í dag krígjast?

-Tað kundi sæð soleiðis út, men eg trúgvi, at vit fara at læra av hesum og siggja ein annan heim eftir aldar-skiptið.

Og hvat víðvíkur tí at vit eru so ymisk og ov ymisk til at kunna kunna liva saman í samljóði sigur hann:

-Tit skulu siggja heimsins lond sum eitt stórt orkestrur við nógvum ymsum ljóð-förum. Øll hesi ljósføri eru nakað serstakt og saman kunnu tey skapa eina eind og nakað gott og vakurt. Soleiðis er eisini við heimsins fólki og londum, sum eru ymisk. Saman kunnu tey gera nakað veruliga gott.

André Brugiroux ynskir ikki at vera javnsettur við mongu av teimum religiøsu, sum spáka runt heimin og prædikka. Men hann heldur boðskapin hjá Jesus vera tann einasta rætta: um at vit skulu elska hvør annan.

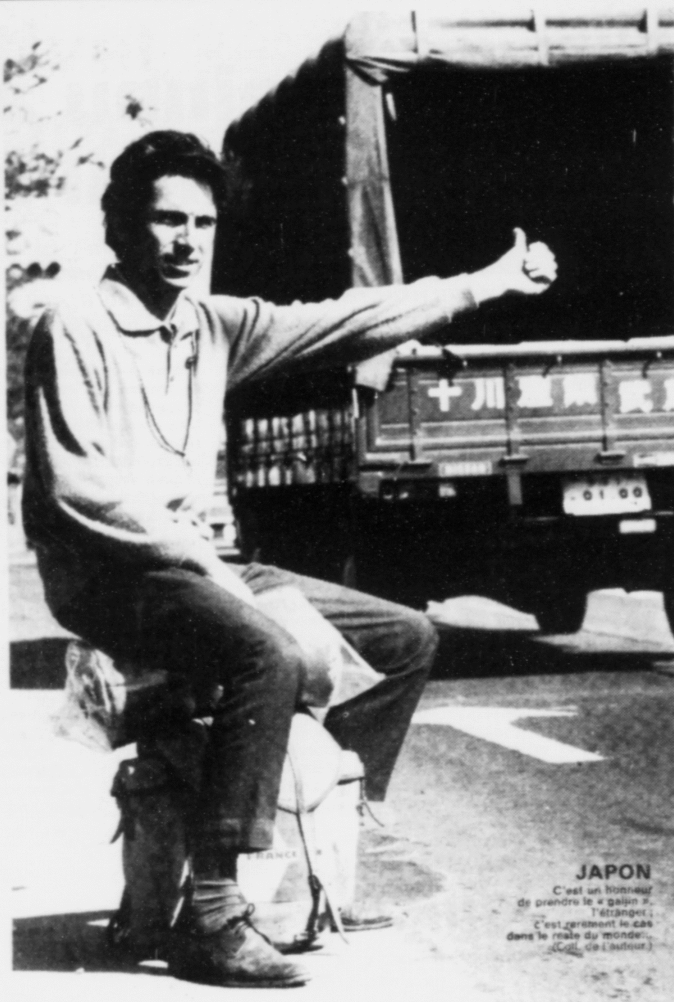
-Eg haldi bara ikki at kirkjur, moskéir ol. eru

rætta staðið at boða henda boðskap, tí oftani spjæða og oyðileggja hesar meira enn tær byggja upp.

-Tað ræður um at finna seg sjálvan og sít eigna og virka út frá tí. Við at læra onnur menniskju at kenna lærir tú eisini at skilja tey og teirra siðir og harvið finnur tað tað besta innan í tær sjálvum. Hetta er tann liv-sins skúli, sum hevur sannført meg um, at jørðin er eitt land og her livir eitt fólk.

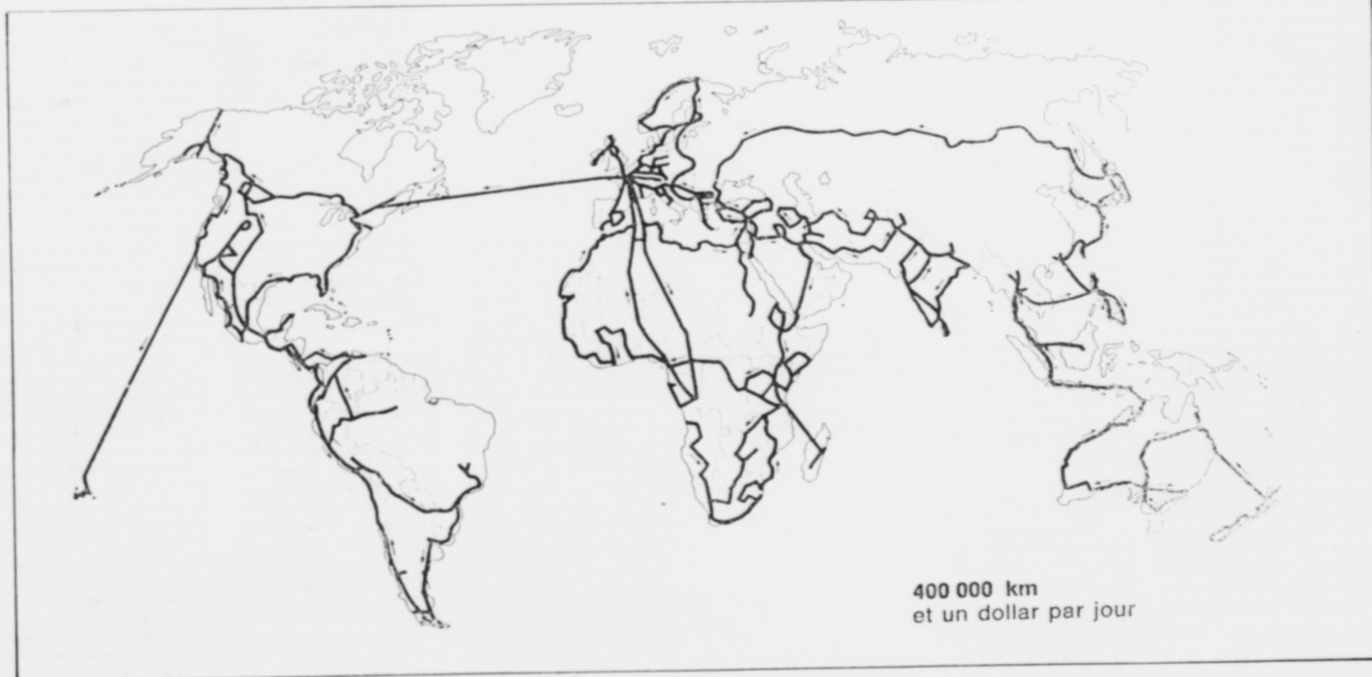
Alt hetta og meira aftrat fáa føroyingar nakað at vita um í Sjonleikarhúsinum í vikuskiftinum.

jan



André sum vallari á japonsku vegunum

JAPON
C'est un honneur
de prendre le « galin »
l'étranger.
C'est également le cas
dans le reste du monde.
(C'est ça l'histoire)



Hann hevur ferðast víða.